

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

A határozat száma: Pfv.I.20.306/2019/6.

A tanács tagjai: . Harter Mária a tanács elnöke
 . Varga Edit előadó bíró
 . Mocsár Attila Zsolt bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője:
 Ügyvédi Iroda
 (ügyvédi iroda címe
 ügyintéző Dr. Olsavszky Péter ügyvéd)

Az alperes: alperes neve
(alperes címe)

Az alperes képviselője:
 Ügyvédi Iroda
 (ügyvédi iroda címe,
 ügyintéző Dr. Szabó István Tamás ügyvéd)

A per tárgya: végrehajtás megszüntetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
 a felperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:
 ővárosi Törvényszék
 47.Pf.636.545/2016/5.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:
 XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság
 2.P.20.808/2016/9.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 250.000 (Kétszázötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, míg az államnak külön felhívásra 2.519.200 (Kétmillió-ötszáztizenkilencezer-kétszáz) forint feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes adós és az alperes hitelező között 2008. szeptember 4-én létrejött deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés értelmében az alperes 77.022 CHF-nek megfelelő forintösszeg folyósítását vállalta (a szerződés szerint az átváltás a folyósítás időpontjában közzétett Hirdetményben meghatározott banki vételi árfolyamon történik). Tartalmazta a szerződés a kölcsön futamidejét, az ügyleti kamat mértékét tájékoztató jelleggel 6,59%-ban, azzal, hogy a tényleges kamatmérték a

folyósításkor a Hirdetményben feltüntetett érték. Szerepelt a szerződésben a THM, a törlesztő részlet összege és a folyósítási jutalék mértéke. A szerződés I.4. pontja értelmében elszámolási vita, illetve igényérvényesítés esetére az alperes nyilvántartásai az irányadók, a VII.2. pont pedig arról tájékoztató, hogy amennyiben a kölcsön fedezete nem CHF és az árfolyam jelentősen változik, az adós részére jelentős árfolyamkockázat keletkezhet. A IV.1.2. pont szerint a havi törlesztőrészlet a tőkehányad és kamat együttes összegéből állt. A szerződés elválaszthatatlan mellékletét képezte a THM számításánál figyelembe nem vett költségeket tartalmazó okirat, az adós pedig kijelentette, hogy az Üzletszabályzatot megismerte és elfogadta. A szerződés alapján őt terhelő fizetési kötelezettségéről a felperes közokiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot is tett.

- [2] A felhalmozódott tartozások miatt az alperes a szerződést 2014. február 18-án közokiratba foglalt nyilatkozatával felmondta, majd a kérelmére kibocsátott közjegyzői záradék alapján a felperes ellen végrehajtás indult.

A felperes keresete, az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetével az ellene folyó végrehajtás megszüntetését kérte a Pp. 369. § b) pontja alapján. Elsődlegesen a kölcsönszerződés semmisségére hivatkozott, mert az alperestől nem kapott tájékoztatást arról, hogy az árfolyamkockázat felső határ nélkül és kizárólag őt terheli. Az a szerződéses kikötés is tisztességtelen, amely elszámolási vita esetére az alperes nyilvántartásait tekinti irányadónak, figyelemmel arra, hogy az alperes nyilvántartása nem közhiteles, ezért arról a közjegyző ténytanúsítványt jogszerűen ki sem állíthatott. Hivatkozott arra is, hogy a szerződés a régi Hpt. 213. § (1) bekezdésének a), b), c) és e) pontjaiba ütközően semmis, mert a kölcsön összegét csak devizában tartalmazza, az ügyleti kamatot és a THM-et pedig csak tájékoztató jelleggel, s mindezek miatt a törlesztőrészletek összege sem kellően meghatározott.
- [4] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Érvelése szerint az árfolyamkockázat felperesre hárítása a Kúria 6/2013. és a 2/2014. számú polgári jogegységi határozatai (a továbbiakban: PJE) értelmében önmagában nem tisztességtelen, egyebekben, mint a szerződés fő tárgyának, az árfolyamkockázatnak a tisztességtelensége nem vizsgálható, az ezzel kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség esetleges megsértése a semmisség kimondását nem eredményezheti. Hangsúlyozta, hogy a felperest külön mellékletben és több alkalommal is tájékoztatta a kockázatokról. A szerződés I.4. pontja kapcsán kifejtette: a felperes nem volt elzárva az alperesi kimutatással szemben ellenbizonyítástól, a szerződés ugyanakkor mind a kölcsön, mind az ügyleti kamat és a törlesztő részlet összegét is kiszámíthatóan tartalmazta.

Az első- és a másodfokú ítélet

- [5] Az elsőfokú bíróság a keresetet a régi Hpt. 213. § (1) bekezdésének c) és d) pontjai alapján találta megalapozottnak, mert a végrehajtás alapjául szolgáló közokirat nem tartalmazta a törvény által előírt módon az ügyleti kamat pontos mértékét és a hiteldíj megváltoztatásának feltételeit.
- [6] Az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben nem csupán a tartozáselismerő közjegyzői okiratra, hanem az alapjául szolgáló kölcsönszerződés teljes tartalmára, az Üzletszabályzatra és a Hirdetményre is figyelemmel volt és annak alapján az alperes fellebbezési érveivel értett egyet. Rámutatott, hogy a régi Hpt. 213. § (1) bekezdésének d) pontjára a felperes kifejezetten nem hivatkozott, a DH 2 törvény ugyanakkor ezt az érvénytelenségi okot a felek viszonylatában rendezte, az elsőfokú ítélet megváltoztatása emiatt indokolt volt. Az ügyleti kamat kapcsán sem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját: a kölcsönszerződés a III.2 pontja - az Üzletszabályzat és a Hirdetmény rendelkezéseivel egybevetve -

a régi Hpt. 213. § (1) bekezdése c) pontjának megfelelően tartalmazza az ügyleti kamatot. Hangsúlyozta: a szerződéses konstrukció sajátosságai miatt a szerződéskötés napja elvált a folyósítás napjától, ez indokolta a III.3. pont szerinti megállapodást, nyilvánvaló semmisséget ugyanakkor nem észlelt. Alaptalannak találta a másodfokú bíróság a szerződés I.4. pontjára vonatkozó felperesi érvelést, hangsúlyozva, hogy a sérelmezett ténytanúsítvány nem közhiteles nyilvántartás adatain alapuló, a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 146. §-a szerinti tanúsítvány, és a hivatkozott szerződéses rendelkezés nem tisztességtelen a Ptk. 209. § (1) és (3) bekezdései alapján sem: az adós nem a kimutatott tartozás fennállását ismerte el, a kimutatás valójában tájékoztatás a bank részéről, felmondás esetén pedig az adós nincs elzárva attól, hogy a közölt tartozást vitassa. Utalt rá a másodfokú bíróság, hogy a végrehajtás elrendelésekor a közjegyző nem vizsgálhatja a követelés megalapozottságát, csupán azt, hogy a végrehajtást kérő nem érvényesít-e magasabb követelést, mint ami őt megilleti.

A másodfokú bíróság további indokai szerint az árfolyamkockázat kapcsán az adós a szerződés VII.2. pontja értelmében kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy az arról való banki tájékoztatást megértette és nem vitásan aláírta a II.2. pontban hivatkozott „devizafinanszírozás kockázata” megnevezésű okiratot. A bank tájékoztatása egyértelmű volt, kitűnt belőle, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül a felperest terheli, ennek ellenkezőjét a felperes alappal nem gondolhatta. Megjegyezte: ha alapos is lett volna e tekintetben a csatlakozó fellebbezés, az csupán a végrehajtás korlátozására vezet, ilyen kérelme azonban a felperesnek nem volt. Alaptalannak találta a másodfokú bíróság a régi Hpt. 213. § (1) bekezdésének a), b) és e) pontjaira vonatkozó csatlakozó fellebbezést is, a kölcsön összege ugyanis a szerződés adataiból kiszámítható, a banki árfolyamok ellenőrzésére pedig a felperesnek lehetősége volt. A THM mértékét a szerződés egyértelműen, a jogszabálynak megfelelően rögzítette és az annuitásos módszerrel képzett törlesztő részletek összege is megállapítható volt az Üzletszabályzat képlete szerint.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [7] A jogerős ítélet ellen felülvizsgálattal élő felperes annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetének helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. A régi Hpt. 213. § (1) bekezdésének d) pontjával kapcsolatos másodfokú bírósági álláspontot tévesnek tartotta, az elsőfokú bíróság ugyanis nem az egyoldalú szerződésmódosítással kapcsolatban, hanem amiatt szüntette meg a végrehajtást, mert a szerződés a kamatokat és a költségeket nem tartalmazza. A régi Hpt. 213. § (1) bekezdésének c) pontját illetően is tévesnek találta a jogerős ítélet érvelését, a szerződésben található kamat mérték ugyanis a szerződés szerint is tájékoztató jellegű, ezáltal sem a kamat, sem a THM meghatározása nem felel meg a jogszabálynak. Az a feltétel pedig, hogy a szerződéskötést követően a bank egyoldalúan jogosult a kamat meghatározására, sem Hpt., sem a THM rendelet feltételeinek nem felel meg, a Ptk. 200. § (2) bekezdése értelmében pedig semmis. Rámutatott: igenis vitatta a felmondásban a mindezek alapján tévesen feltüntetett tartozás összegét, kereseti kérelme éppen azon alapult, hogy a felmondásban foglalt és végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött létre.
- [8] A szerződés I.4. pontjába foglalt „biankó” tartozáselismerés tisztességtelenségét a 18/1999. (II.5.) Kormányrendelet 1. § (1) bekezdésének a), b) és j) pontjai alapján továbbra is állította, mert az egyoldalúan jogosította az alperest a szerződési feltételek értelmezésére és az adós hátrányára változtatta meg a bizonyítási terhet. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság indokolás és a keresetben foglalt érvek vizsgálata nélkül tekintette megalapozatlannak a keresetet, csupán azt rögzítette, hogy a közjegyző nem vizsgálja az elszámolás helyességét, csak annyiban, hogy nem érvényesít-e magasabb összegű követelést az őt megilletőnél a végrehajtást kérő, ez viszont önmagában is ellentmondásos megállapítás.

- [9] Az árfolyamkockázattal kapcsolatban hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság ítélete erre nem tért ki, ezért kellett csatlakozó fellebbezéssel élnie az indokolás ellen, fellebbezését azonban a másodfokú bíróság csak formálisan bírálta el. A másodfokú bíróságnak azt kellett volna vizsgálnia, hogy az alperes eleget tett-e a tájékoztatási kötelezettségének és tévesen hivatkozott a régi Ptk. 210. §-ára is, ugyanis a felperes a keresetét a régi Hpt. alapján terjesztette elő. Hangsúlyozta: az EUB döntése értelmében a banki „szabvány” nyilatkozatok önmagukban nem bizonyítják, hogy a bank eleget tett az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatási kötelezettségének, e tekintetben az EUB C-449/13. számú ítéletének indokaira utalt. A blanketta-nyilatkozat valójában azt bizonyítja, hogy tartalmilag a felperes semmilyen tájékoztatást nem kapott az árfolyamkockázatról. A CKOT, valamint a devizahiteles perekkel foglalkozó konzultatív testület „Emlékeztetőjére” utalva azzal is érvelt, hogy a tájékoztatásnak ki kell terjednie az árfolyamváltozás mechanizmusára, az EUB C-26/13. számú döntés alapján pedig e mechanizmusnak a tartozásra gyakorolt hatását is ismertetni kell. Az érvénytelenség kiküszöbölése körében tőke összegnek a folyósított forint összeget kell tekinteni, ügyleti kamatnak pedig a piaci forint kamatot.
- [10] Álláspontja szerint a régi Hpt. 213. § (1) bekezdésének a) pontja körében a másodfokú bíróság nem volt figyelemmel arra, hogy a szerződésből a kölcsön forint összege nem volt kiszámítható, azt a másodfokú bíróság is csak a tartozáslismerésre figyelemmel tekintette annak. Azt sem érkelte a másodfokú bíróság, hogy a kettős árfolyam alkalmazásának tisztességtelenségét utóbbi törvény is megállapította, az általa alkalmazott 1/2016. számú PJE ugyanakkor a szerződés érvényessé nyilvánítása céljából tartalmaz rendelkezéseket, a felmondással lejárttá tett perbeli követelés tekintetében ezért alkalmazása kizárt. Változatlanul fenntartotta, hogy az ügyleti kamat mértékének pontos meghatározása hiányában a THM összege sem lehet valós, ez pedig ugyancsak a szerződés semmisségére vezet.
Állította: a törlesztő részletek összege sem a felek konszenzusán, hanem az alperes egyoldalú nyilatkozatán alapult, melyhez bírósági végrehajthatóság nem kapcsolódhat.
- [11] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Az ügyleti kamat mértékét illetően hangsúlyozta, hogy a III.3. pontban meghatározott kamat a szerződéskötés napjára vonatkozott, a folyósításkori mértéket a Hirdetmény tartalmazta, ez a szerződés szerkesztési eljárás megfelelt a Hpt. szerződéskötéskor hatályos rendelkezéseinek. A felmondásban foglalt összeget is vitathatta a felperes, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtás nem közvetlenül a felmondás után indult, a kockázatfeltárási nyilatkozat pedig megfelelt az EUB által a C-186/16. számú ügyben megfogalmazott kritériumoknak. A THM meghatározottságát illetően korábbi beadványaira utalt.
- [12] A Kúria a felülvizsgálati eljárást az árfolyamkockázatról szóló banki tájékoztatás tekintetében C-51/17. szám alatt az Európai Unió Bírósága előtt folyó eljárás befejezéséig felfüggesztette. A felfüggesztés után folytatódó eljárásban a peres felek nyilatkozataikat változatlanul fenntartották.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [14] A Pp. 270. § (2) bekezdése és 275. § (3) bekezdése értelmében felülvizsgálat alapja anyagi jogi vagy az érdemi döntést lényegesen befolyásoló eljárási szabálysértés lehet. A felperes felülvizsgálati kérelmében mind az anyagi jogi - régi Hpt. és régi Ptk.-, mind az eljárási szabályok megsértését felróta az eljáró bíróságoknak.
- [15] Az anyagi jogi szabályok megsértése tekintetében elsődlegesen az elsőfokú határozatot megváltoztató másodfokú döntés indokaira figyelemmel emeli ki a Kúria a következőket: helyesen

mutatott rá a felperes arra, hogy a kölcsönszerződés csak tájékoztató jelleggel tüntette fel az ügyleti kamat mértékét, ebből fakadóan az ügyleti kamatot is tartalmazó THM-et. Az 1/2016 PJE határozat azonban - amely nem csupán a szerződés érvényessé nyilvánításának kérdéseivel foglalkozik - a korábbi 6/2013 PJE határozattal összhangban részletesen elemzi a devizaalapú kölcsönszerződésekbe foglalt megállapodások egyes módozatait, a kirovó és a lerovó pénznem eltéréseiből fakadó sajátosságait. Rámutatnak a polgári jogegységi határozatok, hogy az alkalmazott devizák egymáshoz viszonyított árfolyamának változását a szerződés csak úgy tudja kezelni, ha a kölcsön összegét vagy a kirovó, vagy a lerovó devizában tünteti fel, ehhez képest még ha meg is jelöli a másik devizában a szerződés tárgyát, a folyósítás eltérő időpontja miatt az szükségképpen tájékoztató jellegű, a folyósítás időpontjáig ugyanis az árfolyam módosulhat. E sajátosságokat figyelembe véve a tájékoztató jelleggel közölt adat valóban nem a ténylegesen folyósított összeg és az ahhoz viszonyított járulékok - kamat, költség - tényleges mértékét jelenti, az irányadó összeg, illetve mérték meghatározása olyan módon történik, hogy a szerződés - általában a szerződés részét képező általános szerződési feltétel - megadja a pontos összeg meghatározásához szükséges képletet és utal a folyósítás időpontjában érvényes Hirdetmény adataira. A Hirdetményben szereplő kamatmértéket az Üzletszabályzatban rögzített képletbe behelyettesítve az ügyleti kamat mértéke a folyósítás napjára meghatározható - ugyanígy a kölcsön pontos összege is a jelen esetben lerovó pénznemben, azaz forintban - ezzel pedig a szerződés eleget tesz az 1/2016. PJE valamint a régi Hpt. 213. § (1) bekezdése a), b), és c) pontjaiban foglaltaknak.

- [16] Az egyoldalú szerződésmódosítás tekintetében is helyes a jogerős ítéletben kifejtett álláspont: a jogalkotó e szerződési feltétel tisztességtelenségének kimondásával és az abból fakadó többletterhek elszámolásával orvosolta az érvénytelenség következményeit, az egyedi eljárásokban ezért az egyoldalú szerződésmódosítás érvénytelenségére alapított igény érvényesítésének, így végrehajtás megszüntetése iránti per indításának nincs helye.
- [17] A szerződés I.4. pontja kapcsán a szerződési feltételek egyoldalú értelmezésének lehetősége és a bizonyítási teher fogyasztóra hátrányos megváltoztatása ugyancsak nem állapítható meg. Ahogyan arra a hivatkozott jogszabályi rendelkezések helyes értelmezését összefoglaló 1/2018 gazdasági elvi határozat rámutat, a sérelmezett szerződési kikötés nem jelenti a szerződési feltételek egyoldalú értelmezését vagy a tartozás nagyságának egyoldalú megállapítását. Ez a helyzet akkor állna fenn, ha az adósok a hitelező egyoldalú diktátuma alapján - a kifogásolás, ellenbizonyítás lehetősége nélkül - kizárólag az annak megfelelő teljesítésre volna lehetősége, ezzel szemben az adós a teljesítési periódusonként közölt esetleges hátralék, aktuális tartozás mértékét esetenként is vitathatja, részletes elszámolását, egyeztetését kérheti. Az a szerződési kikötés, mely szerint a felek a bank nyilvántartásait e tekintetben közhiteles bizonyítéknak fogadják el, az ellenbizonyítás lehetőségét nem zárja ki, a bizonyítási terhet nem változtatja meg: a felek megállapodása nem ruházza fel a közokiratra jellemző bizonyító erővel az alperes nyilvántartásait, az csupán a szerződéses ügymenet megkönnyítését szolgálja, az adósnak akár szakértő igénybevételevel is lehetősége van ellentétes álláspontját bizonyítani. Tény, hogy a jelen perben a bizonyítás a felperest terheli, ez azonban a Pp. 164. §-án keresztül a végrehajtás megszüntetési per sajátos „utóper” jellegéből fakad és nem a hivatkozott szerződési kikötésen alapul. A kifejtettek alapján a szerződés I.4 pontja nem tisztességtelen, érvénytelensége nem áll fenn.
- [18] Az árfolyamkockázattal kapcsolatos banki tájékoztatás megfelelőségének EUB általi vizsgálata a C-51/17 számú ügyben a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13 EGK irányelvvel is összhangban azt az eredményt hozta, hogy a tájékoztatásnak az árfolyamváltozás működési mechanizmusának a törlesztőrészletre gyakorolt hatásával összefüggő

ismertetésén túl tükröznie kell azt a veszélyt, ami jelentősebb árfolyamváltozás következményeként a fogyasztóra hárul. Az adott esetben a felperes alaptalanul kifogásolta az alperes tájékoztatását, az ugyanis a másodfokú bíróság helyes okfejtése szerint az EUB által kifejtett elveknek is megfelelt, a másodfokú bíróság vizsgálata nem volt formális, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok okszerű értékelésével minősítette az alperes tájékoztatását, egyéb bizonyítási indítványa pedig a felperesnek nem volt. Alappal tulajdonított jelentőséget a bíróság a szerződés VII.2 pontjába foglalt CHF klauzula mellett a devizafinanszírozás általános kockázatairól szóló, a felperes által nem vitásan aláírt okiratra, a két írásbeli tájékoztató ugyanis tartalmazta mindazokat a tudnivalókat, melyek alapján a felperes felmérhette a devizafinanszírozás rá háruló kockázatait. Az általános tájékoztató kifejezetten kitér arra, hogy kedvezőtlen változás esetén a fogyasztó fizetési terhei jelentős mértékben növekedhetnek, ez pedig egyértelműen jelzi azt a veszélyt, melynek vállalására az adós kötelezi magát. Arra is helyesen utalt a másodfokú bíróság, hogy a tájékoztatóból a korlátozott kockázatvállalás nem következett, annak alapján egyértelmű volt, hogy az árfolyamkockázat teljes mértékben az adóst terheli, így nem tévedett a másodfokú bíróság, amikor ezen a címen sem állapította meg a szerződés érvénytelenségét.

- [19] A kölcsön forintösszegének meghatározását - régi Hpt. 213. § (1) bekezdésének a) pontját - illetően a Kúria az ügyleti kamat meghatározottságánál kifejtettekre utal: az átszámítás alapja a folyósításkori időpontra vonatkozó Hirdetményben közölt árfolyam, e tekintetben kettős árfolyam alkalmazásáról nincs és nem is lehetett szó. A folyósításkori árfolyam - a lerovó pénznemben kifejezett kölcsönösszeg alapja - a szerződéskötés időpontjában még nem ismert, ezért volt szükséges a Hirdetményre utalással meghatározni.
- [20] A törlesztőrészletek megállapítása (régii Hpt. 213. § (1) bekezdésének e) pontja) az Üzletszabályzatban foglalt képlet alkalmazásával, az annuitás módszerével a szerződés alapján ugyancsak lehetséges, az arra vonatkozó alperesi közlések nem a tartozásra vonatkozó egyoldalú megállapítások, hanem a teljesítést segítő fizetési értesítők. Az egyedi szerződés és a részévé vált általános szerződési feltételek - Üzletszabályzat, Hirdetmény - alapján ugyanakkor az esedékes részletek a kifejtettek szerint az adós által is kiszámíthatók és visszaellenőrizhetők, így a szerződés ebben a tekintetben is eleget tesz a régi Hpt. előírásainak.
- [21] Mindezek miatt, mivel jogszabálysértés nem történt, a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése értelmében hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [22] A felperes felülvizsgálati kérelme nem volt eredményes, ezért a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 270. § (1) bekezdésén keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a Kúria kötelezte az alperes jogi képviselével a felülvizsgálati eljárásban felmerült, a 32/2003. (VIII.22) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a 4/A. § értelmében az általános forgalmi adóra is figyelemmel, a ténylegesen kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányos összegben meghatározott ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költség viselésére. A felperesnek az illetékfeljegyzési jogára tekintettel feljegyzett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdés és az 50. § (1) bekezdése szerint megállapított felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, valamint a 15. § (1) és (3) bekezdésében foglaltak szerint kell megfizetnie a Magyar Állam részére.

Budapest, 2020. február 26.

. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. bíró

BB

A kiadmány hiteléül:

bíróági ügyintéző